

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXXV. — Izdan in razposlan dne 25. junija 1901.

Vsebina: Št. 75. Ukaz v izvršitev zakona z dne 18. junija 1901. l. o pristojbinah od imovinskih prenosov.

75.

Ukaz ministrov za finance in za pravosodje z dne 21. junija 1901. l.

v izvršitev zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74) o pristojbinah od imovinskih prenosov.

V izvršitev zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74) se ukazuje nastopno:

I. Nepremičninske pristojbine.

§. 1.

Pri uporabi ugodnosti (olajšila) po končnem odstavku §. 1 imenovanega zakona se ne zahteva zemljiškknjižni vpis predhodnega dedinskega pripada.

Ravno tam prevedeno dobo dveh let je računati od tistega dne, katerega je komu poprej pripadla dedina, do dne, katerega nastane nadaljnji pripad dedine, oziroma se je sklenilo za njim pravno opravilo med živimi.

Ako se je predhodni dedinski pripad razpravljajal po pristojskih predpisih, ki so veljali pred močjo in veljavo cesarskega ukaza z dne 16. avgusta 1899. l. (drž. zak. št. 158), to je pred dnem 6. oktobra 1899. l., je vendar v pristojbino za nadaljnji prenos vračunati tisti znesek, katerega bi bilo predpisati od predhodnega prenosa po določilih

omenjenega cesarskega ukaza, oziroma zakona z dne 18. junija 1901. l.

§. 2.

Pogoji, ki so potrebni po §. 2 zakona, da se dobé ugodnosti pod številko 1, po katerih mora biti prenesena nepremična reč poslopje, katero rabi (v katerem stanuje) lastnik povsem ali deloma, ali posestvo, ki je posvečeno poljedelstvu in ki ga lastnik obdeluje sam, oziroma njegova rod-bina, s pomočjo ali brez pomoči služabnikov ali dninarjev, se nanašajo na dosedanjega lastnika nepremične reči in jih je torej smatrati za izpolnjene, če je izročnik, oziroma zapustnik v dotični nepremični reči stanoval, jo rabil ali obdeloval, kakor je povedano, do dne, katerega se je sklenila pogodba, oziroma do dne, katerega je pripala dedina.

V spredaj stoječem odstavku ustanovljeni pogoji se zahtevajo gledé izročnika, oziroma zapustnika tudi za dobavo ugodnosti po §. 2, št. 2 zakona. Razen tega pa je za rabo teh ugodnostij še potrebno, da tudi prejemnik, oziroma dedič ali vililojemnik v dotični nepremični reči tako, kakor je gori omenjeno, stanuje, jo rabi ali obdeluje.

Kjer ni tega v času izmere pristojskih, je po previdnem preudarku vseh okolnostij, zlasti stanovskih in poklicnih razmer pridobitnika presoditi, ali meri njegova volja na tako trajno stanovanje, rabo ali obdelovanje.

§. 3.

Pod izrazom „povsem ali deloma rabljeno poslopje“ v §. 2 zakona je navadno razumeti trajno, ako tudi samo delovito rabo (bivanje).

Ugodnosti §. 2 zakona se torej ne morejo dovoliti v primerih, v katerih stanuje lastnik v poslopju, ki je predmet prenosa, iz osebnih vzrokov, kakor na primer pri vilah, samo mimogredé ali od časa do časa, ali je rabi tako.

Ob prenosih poslopij, v katerih se iz gospodarskih razlogov le od časa do časa stanuje, ali ki se tako rabijo, kakor na primer pri planinskih kočah, gorskih kočah, hišicah za stiskalnice, pa raba ugodnostij §. 2 zakona ni izvzeta.

§. 4.

Okolnost, da se v preneseni nepremični reči le radi eksekucije, s katero se je seglo nanjo, radi nedoletnosti, skrbstva ali drugih razmer, ki silijo na to (na primer radi vojaških služeb, bolezni itd.) mimogredé ne more stanovati, jo rabi ali obdelovati tako, kakor je oznamenjeno v §. 2 zakona, ne izključuje rabe ugodnostij omenjenega §. 2.

§. 5.

Ako se dvomi, da obstojé v §. 2 zakona ustanovljeni pogoji, naj urad, pristojen za odmero pristojbin — ne kraté dolžnosti stranke dokazati okolnosti, ki utemeljujejo oprostitev od pristojbine ali manjšo izmero pristojbine — navadno vpraša predstojnika občine, v kateri leži dotična nepremična reč, za mnenje o istinitih, za dovolitev ugodnostij merodajnih okolnosti.

Ako občinski predstojnik ne podá zahtevanega mnenja, ali ako se pokažejo zoper to mnenje pomisleki, ali ako se zdi uradu iz posebnih razlogov umestno, da ne poizve za mnenje občinskega urada, se lahko ovedó tiste istinite okolnosti na drug način, na primer zaslišavši zupnike ali s tem, da se druge zaupljive združbe, na primer okrajni zastopi, poljedelska okrajna društva i. e. ali politična oblastva prosijo za mnenje.

§. 6.

Da se komu trdo ne godi, kar lahko nastane tako, da se je po §§. 1 in 2 zakona za odstotni postavek pristojbine merodajna vrednostna stopnja prekoračila le za neznaten znesek, se ukazuje:

V §§. 1 in 2 zakona odrejene pristojbine je tako izmeriti, da se od vrednosti kake nepremične stvari, odkazane kakemu višemu odstotnemu postavku, odbivši pristojbino ne sme pokazati manjši znesek, nego bi ostajal od najvišega vrednostnega zneska bližnje nižje stopnje, odbivši pristojbino, ki pride po tej stopinji.

Ako torej na primer znaša v slučaju kakega prenosa po §. 1, št. 2 zakona vrednost 20.040 kron, znašala bi tej vrednosti ustrezajoča dvaodstotna pristojbina 400 kron 80 vinarjev. Vendar naj se od vrednosti, odkazane višemu postavku dveh odstotkov, odbivši pristojbino, ne pokaže manjši znesek, nego bi ostal od najvišega vrednostnega zneska bližnje nižje stopnje, to je od 20.000 kron, odbivši pristojbino po en in pol odstotka za 300 kron, ki pride po tej stopnji. Izmeriti je torej pristojbino samo z razliko med tem ostankom po 19.700 kron proti vrednosti po 20.040 kron, to je s 340 kronami mesto s 400 kronami 80 vinarji.

§. 7.

Ob odstopu kakega hišnega ali zemljiškega posestva v zmislu končnega odstavka §. 2 zakona je vrednost pridržkov, nerazdelno pogojenih v prid izročnika, v prid zakonca izročevalnega dela starišev, in v prid obeh delov starišev, za čas življenja proračuniti s petkratno letno dajatvijo.

Pridržke v prid bratov in sester prevzemnika je, ako se nerazdelno izgovorijo za čas življenja ene posamezne osebe ali več oseb, preceniti s petkratno letno dajatvijo; ako pa so se izgovorili za več oseb za čas življenja vsake posamezne osebe, s petkratno dajatvijo, ki pride na vsako osebo.

Z ozirom na cenitev vrednosti pridržkov, izgovorjenih v prid drugih oseb, na primer v prid sestričev itd., ostane pri določilih §. 16 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50).

Ugodnosti končnega odstavka v §. 2 zakona so neodvisne od vrednosti prenesene nepremične stvari.

§. 8.

Prošnje za priznanje ugodnosti v §. 3 zakona je najpozneje v 30 dneh po sklenjenem dotičnem pravnem opravilu, priloživši potrebne izkaze v prvopisu ali v poverjenem prepisu vpodati pri vodečem finančnem oblastvu prve stopnje (finančnokrajnem ravnateljstvu, uradu za pristojbinsko izmero, osrednjem odredbinskem uradu na Dunaju) naravnost ali potom davčnega urada (finančne in sodne depozitne blagajnice) tistega okraja, v katerem leži prenesena nepremičnina.

Če so prenosu predmet nepremičnine, ki leže v raznih okrajih, je prošnja za ugodnost vpodati pri uradu, kateremu je podati naznanilo zaradi izmere pristojbine, ali pri finančnem oblastvu, predstojnem temu uradu.

Prošnja za priznanje ugodnosti se more tudi združiti z naznanilom pravnega opravila za izmero pristojbine.

§. 9.

Prošnje za ugodnosti v §. 3 zakona je v dokaz opremiti:

1. S posnetkom iz javne knjige, v kateri je vpisan zadnji predhodni prenos stavišča; če pa ni bilo takega vpisa, z listino o zadnjem predhodnem prenosu (kupno pogodbo, prisodno listino i. e.) ali pa s plačilnim nalogom o opravljeni pristojbinski izmeri od tega prenosa;

2. z odloko davčnega oblastva, ki dovoljuje časno davčno oprostitev za novo stavbo ali prestavbo (§. 3 zakona);

3. z izpričevalom tistega organa, kateri je po veljajočih predpisih pristojen za podeljevanja stavbnega privolila, o času, kdaj je bil dodelan stavbni predmet, za katerega se je zahtevala in podelila davčna prostost;

4. z dovolilom za stanovanje in rabo.

Ako pred oznamenjeni dokazi niso na razpolago v roku 30 dni, omenjenem v §. 8 tega ukaza, je prošnja za zdaj vpodati brez teh dokazov.

§. 10.

Pri uporabi ugodnosti v §. 3 zakona zemlje-knjižna izvedba zadnjega predhodnega prenosa dotičnega stavišča ni potrebna.

Ravno tam prevedene dobe po štiri in šest let je računati po koledarju od preteklega dne, katerega je začel veljati pravni naslov, na katerega se opira zadnji predhodni prenos dotičnega stavišča, do vstevši tistega dne, katerega se sklene sledeče pravno opravilo.

§. 11.

Prošnje za ugodnost po §. 3 zakona so po t. p. 44 g zakona z dne 13. decembra 1862. l. (drž. zak. št. 89) kolka proste.

Priloge, ki jih je pridodati tem prošnjam, so po §. 11 zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) oproščene priložnega kolka.

§. 12.

Razloka o prošnjah za ugodnosti v §. 3 zakona pristoji finančnim oblastvom prve stopnje.

Za rekurze zoper take razloke se uporabljajo določila §. 78 zakona z dne 9. februarja 1850. l. in zakona z dne 19. marcija 1876. l. (drž. zak. št. 28).

§. 13.

Dve osebi ali več oseb, ki pridobé nedeljeno kako reč, je po odstavku 6, lit. b) predgovora k tarifi zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) smatrati za eno osebo. Za rabo odstotnih postavkov §§. 1 in 2, potem oprostitev po §. 2, št. 1, lit. a) zakona torej ob takih nerazdelnih pridobitvah ni odločilna vrednost dotičnih idealnih deležev, temveč vrednost nepremične reči, ki jo je skupno pridobilo teh več oseb.

Ob prenosih več nepremičnih stvari več osebam z istim pravnim opravilom (dedino), pri čemer pridobi vsaka oseba polno lastnino ene ali več prenesenih reči, pa je za oprostitev od pristojbine, oziroma za določbo odstotnega postavka pristojbine merodajna tista vrednostna številka, ki ustreza nepremičnim stvarem, ki jih je pridobila vsaka posamezna oseba.

§. 14.

Ako so neločeni deli (idealni deleži, §. 361 o. m. z.) kake nepremičnine predmet prenosa, je merodajna vrednost prenesenih neločenih delov, ne pa vrednost cele nepremičnine, to je: na idealne deleže, katerih ne zadeva prenos, se ne ozira pri

določitvi odstotnega postavka po §. 1 in 2 ali rabe oprostitve po §. 2, št. 1, lit. a) zakona.

§. 15.

Če se o prisoji kake nepremičnine, ki spada k zapuščini in je zakonito nerazdelna (na Tirolskem) pridržuje, da eden izmed dedičev pozneje prevzame posestvo, je to poznejšo prevzemo gledé na uporabo §. 7 zakona ceniti, kakor da se je zgodila pred prisojo, in si v namen pristojbinske izmere ni misliti novega pravnega opravila.

§. 16.

Določilo §. 9 zakona ima v sebi naredbo, da je pri nepremični zapuščinski imovini brez razločka vrednosti in brez ozira na to, ali je plačati nepremičninsko pristojbino, ali take pristojbine ni po §. 2, št. 1, č. a) zakona, in pa brez ozira na čas dedinskega pripada, samo in edino finančno oblastvo poklicano v izmero pristojbine, in da tu izjemoma ni plačevanja pristojbine s kolkovnimi znamkami.

To velja tudi tedaj, ako so v zapuščini tudi premične stvari.

Ob prenosih za slučaj smrti v primerih §. 2, št. 1, lit. a) zakona se sme opustiti predložba zapuščinskega izkaza (§. 46 zakona o pristojbinah), ako vrednost nepremičnih stvari ne presega 1000 kron in ako hkratu vsa čista imovina, ki se prenese, prištevši tiste dele imovine, za katere je zvedela sodnija in ki so omenjeni v §§. 13, 14 in 15 zakona, ne presega te vrednosti 1000 kron. Namesto zapuščinskega izkaza naj razpravna sodnija izroči uradu, določenemu za predpis pristojbine, z ozirom na §. 2, št. 1, lit. a) zakona zapuščinski popis ali prisego nadomestujočo napoved imovine v izvorniku ali poverjenem prepisu, in pa v dokaz odbitnih postavkov (§. 57 zakona o pristojbini) prinesena dokazila in naj naznani odkaz zapuščine. Ako se naznanijo sodni spisi v izvorniku, naj urad te spise nemudoma vrne sodniji potem, ko je povzel podatke, merodajne za njegovo uradno poslovanje.

V zmislu prvega odstavka §. 9 zakona finančnemu oblastvu pristojna izključnost za ustanovitev izmernih podstav ostane tudi v primerih spredaj zgojčega odstavka nedotaknjena.

V vseh drugih primerih je paziti na obstoječe predpise o poročilu zapuščinskega izkaza, oziraje se na §. 18 zakona.

§. 17.

Pravna opravila, za katera se zahteva oprostitev od pristojbine od nepremičnine v zmislu §. 2, št. 1, lit. a) zakona, je vendar naznaniti uradu, določenemu za izmero pristojbine, da se jim prizna ta pravica.

§. 18.

Pristojbinske oprostitve po tarifnem postavku 106, B f pristojbinskega zakona z dne 9. februarja 1850. l. (drž. zak. št. 50) se ne dotikajo določila zakona z dne 18. junija 1901. l., in gledé premične in tudi gledé nepremične zapuščinske imovine ostane v veljavi.

§. 19.

Po §. 10 zakona se splošni predpisi zakonov v kolkovnih in neposrednjih pristojbinah uporabljajo tudi na prenose, oznamenjene v §§. 1 do 9 zakona, v toliko, kolikor ta zakon ne ustanavlja izrečno kaj od onih splošnih določil različnega.

Z ozirom na te prenose je torej zlasti gledati na:

predpise o ovedovanju vrednosti nepremičnih reči (§§. 50 nasl. zakona z dne 9. februarja 1850. l. [drž. zak. št. 50], člen III. zakona z dne 7. junija 1881. l. [drž. zak. št. 49], ukaz z dne 25. januarja 1884. l. [drž. zak. št. 18], ukaz z dne 23. decembra 1897. l. [drž. zak. št. 301] in §. 13 zakona z dne 9. februarja 1882. l. [drž. zak. št. 17]);

cesarski ukaz z dne 19. marca 1853. l. (drž. zak. št. 53), vendar izvzemši §. 2, točko 5, potem §§. 3, 4 in 5.

§. 20.

Predpisi o trdnih kolkovnih pristojbinah za listine o pravnih poslih, s katerimi se prenaša lastnina nepremičnih reči, veljajo tudi pri prenosih, oznamenjenih v §§. 1 do 5 in 7 do 9 zakona.

II. Zagotovilo pristojbin od zapuščin.

§. 21.

V kolikor naj po §§. 9 in 10 zakona z dne 13. decembra 1862. l. (drž. zak. št. 89) dolžnost plačevati pristojbine nastane v poznejšem času ka-

kor je tisti, ko je pripadla dedina, ne začno v §. 11 zakona določene obresti teči pred onim poznejšim časom.

§. 22.

Če se v primeru, ko je po §. 11 zakona obresti v izmeri letnih štirih odstotkov plačati do časa dospelosti pristojbine, plačanje pristojbine zakasni čez ta čas, je od tega časa počenši plačati zamudne obresti v izmeri petih odstotkov na leto po ukazu finančnega ministrstva z dne 6. aprila 1856. l. (drž. zak. št. 50), oziroma po zakonu z dne 23. januarja 1892. l. (drž. zak. št. 26).

§. 23.

Določilo drugega odstavka §. 11 zakona, da je v primerih, ko se po oddaji zapuščinskega izkaza najde prej neznana zapuščinska imovina, v prvem odstavku omenjenega paragrafa določeni rok začne teči od dne, ko se je to zvedelo, je uporabljati tudi v onih primerih pozneje najdene zapuščinske imovine, ko se ni prej oddal zapuščinski izkaz, bodi ker ni bilo imovine in zaradi tega tudi ne zapuščinske razprave, bodi iz kakega drugega razloga.

§. 24.

Z ozirom na §. 11 zakona naj razpravno sodišče na zapuščinskem izkazu natanko poočiti dan, katerega se pri njem izroči zapuščinski izkaz (§. 46 pristojbinskega zakona z dne 9. februarja 1850. l. [drž. zak. št. 50]), ako ni ta izkaz že kakor samostalna vloga označen s prihodnim zabeležkom, ali pa se je naredil s sodelovanjem razpravnega sodišča in ima datum vzprejema.

§. 25.

Ako se hoče kak pristojbini zavezan v zmislu končnega odstavka v §. 11 zakona zčasno položbo na račun zapuščinske pristojbine, ki jo je ovedeti, oprostiti zaveznosti plačati obresti, odrejene v prvem odstavku tega paragrafa, opraviti je tako položbo pri pristojni blagajni s položnico ki jo je dvojno izdati, po naslednjem vzorcu:

„Na podstavi končnega odstavka §. 11 zakona z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74),
vloga podpisana ⁱ na račun pristojbine, ki jo je ove-

deti, od zapuščine po
ki je umrl(a) dne
v
znesek K . . . h, reci
. kron vinarjev.
. dne

I. I.“

§. 26.

Z ozirom na stavo predloga, da naj se kdo po sodišču dene pod razodetno prisego (§. 12 zakona), se ukazuje:

Finančno oblastvo, katero ima v kakem posebnem primeru pomiselke proti resničnosti in popolnosti izkaza kake zapuščinske imovine, naj, če primer ni pripraven, da se požene dohodarstvenokazenski postopek, korenito in vestno preskusi vse okolnosti, ki govoré za tako nepopolnost ali neresničnost, in samo, če se pokaže, da so te okolnosti veljavne, zaradi tega, da mu finančni minister dá pooblastilo, staviti predlog, da se dotični dene pod prisego, obširno razloživši primer, poroči predstojnemu finančnemu oblastvu.

Finančno deželno oblastvo naj, če se mu po skrbeni preskušnji stvari vzvidi pristati predlogu podoblastva, predlog s primerno obrazloženim poročilom predloži finančnemu ministru.

Če finančno deželno oblastvo vsled kakega podanega mu rekurza ali drugače vršeč svojo nadzorno pravico sodi, da gre po §. 12 zakona dotičnega deti pod prisego, mora s svoje strani zmislooma uporabljati predstoječe naredbe.

§. 27.

Razpravno sodišče naj pri ustanovitvi prisežnega besedila razodetne prisege, naloženi mu po §. 12, odstavku 4 zakona, pazi na to, da bode prisežno besedilo po stanju primera dovolj jasno obsezalo imovinske sestavine ali vrste ali skupine imovinskih sestavin ali posamezne predmete, za katere se domneva, da so neresnično ali nepopolno izkazani, in da se v njem primerno sklicuje na imovinski izkaz, za katerega neresničnost ali nepopolnost se gre, eventualno tudi na posebno ovado, storjeno po §. 18 zakona, s kakimi dodatki (popravami) vred.

Prisežna formula naj se bode na primer glasila:

„Prisezam pri Bogu vsemogočnem in vsevednem čisto prisego, da nisem gledé imovine dne umrlega I. I., o kateri sem (osebno, po svojem zastopniku) zapuščinski izkaz podal dne z dodatkom (popravo) z dne, vedoma zamolčal nič vrednotnic (dolžnih terjavščin, dragotin, gotovine itd.).

Tako resnično mi Bog pomaga!“

§. 28.

Staviti predlog, da naj se sodno vzprejmó dokazi po §. 16 zakona, so poklicana vodeča finančna oblastva prve stopnje (finančno okrajno ravateljstvo, urad za pristojbinsko izmero, osrednji odredbinski urad na Dunaju).

Za postopek pri vzprejemu dokazov, zlasti tudi za primere, da ni dopustno koga zaslišavati pod prisego, in za pristojbine pričam se zmislooma uporabljajo sem mereča določila civilnopravnega reda.

Presoja podatkov dokaznega vzprejema gre finančnemu oblastvu, katero pri tem ni navezano na nobena dokazna pravila.

Finančno oblastvo naj torej s skrbnim ozirom na podatke celokupne razprave in vsega dokazovanja, razsodi, jeli kako stvar šteti za resnično ali verjetno ali pa ne.

Sosebno je njegova dolžnost enako razsoditi, kako to vpliva na presojo primera, če se kaka stranka brani odgovoriti na vprašanja, katera so se ji stavila pri sodnem zaslišanju.

Okolnosti in preudarke, merodajne za prepičanje finančnega oblastva, je natanko povedati v obrazložbi.

III. Prehodna in končna določila.

§. 29.

Cesarski ukaz z dne 16. avgusta 1899. l. (drž. zak. št. 158) in izvedbeni ukaz, k njemu izdan dne 2. septembra 1899. l. (drž. zak. št. 171) izgubita tisti dan, ko se razglasi zakon z dne 18. ju-

nija 1901. l. (drž. zak. št. 74) svojo moč, vendar ju je uporabljati za imovinske prenose, ki so se prigodili pred tem dnevom.

Izjeme od tega nastanejo v naslednjih meréh:

1. Z ozirom na razodetno prisego (§. 11 cesarskega ukaza) se vseh primerih uporabljajo določila v §. 12 zakona in §§. 26 in 27 pričujočega ukaza.

2. V kolikor se gre za to, da se kaj stori verjetno, kakor je prevedeno v §. 14 cesarskega ukaza, so uporabna določila v §. 16 zakona in v §. 28 pričujočega ukaza.

§. 30.

Ugodnosti §. 3 zakona se pod ravno tam prevedenimi pogoji uporabljajo na prenose poslopij, ki se godé na podstavi pravnih opravil, sklenjenih po začetku veljavnosti zakona.

Prej sklenjena pravna opravila podleže zgolj v času sklepa veljavnim določilom.

§. 31.

Če gledé zapuščine, pri kateri je dedinski pripad nastopil pred časom, ko je obveljal zakon, v tem času še niso bile začele teči obresti, ukrenjene v §. 10 cesarskega ukaza z dne 16. avgusta 1899. l., je štiri odstotne obresti po §. 11 zakona računiti še le po preteklem dvanajstmesečnem roku počenši od dne pripada, oziroma od poznejšega časa, omenjenega v drugem odstavku §. 11 zakona, in to do časa, ko je dospela pristojbina.

Če so pa bile v §. 10 cesarskega ukaza omenjene obresti v času, ko je obveljal zakon, sicer že začele teči, ali vendar v ravno tistem času ni bil še pretekel v prvem odstavku §. 11 zakona določeni dvanajstmesečni rok, prestanejo s tem časom teči obresti, ki jih je bilo do tedaj računiti s petimi odstotki. Potem, ko je pretekla v misel vzeta dvanajstmesečna doba je nato v §. 11 zakona ukrenjene štiri odstotne obresti računiti do časa dospelosti pristojbine.

Če so bile slednjič v času, ko je obveljal zakon, že začele teči v §. 10 cesarskega ukaza ukrenjene obresti in je bila tudi že pretekla v prvem odstavku §. 11 zakona določena doba, je počenši od tega časa obresti po §. 11 zakona namesto s pe-

timi odstotki računati samo s štirimi odstotki, in to do časa dospelosti pristojbine. (§. 60 zakona z dne 9. februarja 1850. l.)

§. 32.

Z ozirom na stvarno poroštvo, ustanovljeno v §. 72 zakona z dne 9. februarja 1850. l. se oblastvom in uradom, ki imajo dolžnost skrbeti, da se prisilno izterjajo pristojbine, naroča, če se pristojbine za prenose nepremičnin (s kako na vrednost prenesenih nepremičnin razmeroma spa-

dajočo 1-, 4- ali 8 odstotno obogatelno pristojbino vred) ne plačajo v tridesetdanskem plačnem roku, da po preteku tega roka brez pomude in brez izjeme storé, da se pristojbine s postranskimi pristojbunami vred knjižno zagotové.

§. 33.

Ta ukaz zadobi moč hkratu z zakonom z dne 18. junija 1901. l. (drž. zak. št. 74).

Böhm s. r.

Spens s. r.

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...

... of the ...